

Handelingen 2:17-18

**“En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees;
en uw zonen en uw dochters zullen profeteren en uw jongelingen
zullen gezichten zien en uw ouden zullen dromen dromen. En ook op
Mijn dienstknechten en op Mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van
Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.”**

Pinksteren 1 door Zijn Geest 2 naar Zijn rijkdom 3 in Zijn Zoon

Gemeente,

Zoek de verschillen. Zulke plaatjes heb je soms. Meestal moet je goed zoeken om dan toch een paar lijntjes of streepjes te vinden die het verschil maken. Als je maar goed zoekt. Nu denken we vanmorgen aan twee plaatjes. Op het ene plaatje staat de kerk, de kerkmensen, de christenen. Op het andere plaatje staat de wereld, de ongelovigen. Zoek de verschillen. Dat is natuurlijk niet best als je dan goed moet zoeken. Dat zou een enorm verschil moeten zijn. Natuurlijk is er verschil tussen kerk en wereld. Waar dat verschil in zit? Nou, bijv. waar je vol van bent en over praat. Over God en Zijn dienst en de preek. Dat je je niet schaamt voor bidden en Bijbellezen op werk, school restaurant. Dat je klaar staat om met tijd of geld anderen te helpen. Dat je in je kleding je houdt aan de richtlijnen van de Bijbel voor mannen en vrouwen. Dat je de eeuwige dingen belangrijker vindt dan het hier en nu. Dat zou verschil moeten maken. Dat merken ze zo, na een dag, na een week is dat wel helder. Dan kun je op twee dingen rekenen: op vragen en op spot. Kijk maar in Handelingen 2. Sommigen spotten. Ze hebben teveel wijn op. Je bent niet goed wijs. Je spoort niet helemaal. Dat is niet leuk als ze dat van je zeggen, dat doet zeer. Anderen stellen vragen: wat wil toch dit zijn? Wat heb jij precies? Waarom doe je dat en zeg je dat?

Zoek de verschillen. Of: moeten we toch goed zoeken vandaag de dag? Is het verschil tussen kerk en wereld moeilijk te zien. Tussen jou en die anderen op je werk? En worden we daarom nooit bespot, voor gek gezet, maar wordt ons ook nooit een vraag gesteld.

Dat was de 1^e Pinksterdag wel anders. Wat een verschil! Als je Petrus en de anderen ziet en hoort. Vol zijn ze van de Heere Jezus en ze hebben hun mond vol van de grote werken Gods. Ze hebben zo'n zicht op Wie Hij is! Als Borg en Middelaar. Als Gekruisigde en Opgestane. Ze zijn eensgezind onder elkaar in de leer, in gebed, in geloof en in mededeelzaamheid. Ze verkopen bezittingen om andere te kunnen uitdelen. Ze vallen op! En ja, dan worden ze door sommigen bespot,

belachelijk gemaakt, expres verkeerd begrepen. Maar anderen stellen vragen: wat is dit toch? En dan mag Petrus uitleggen. Heerlijk vindt hij dat. Hij is 22 verzen bezig. Dat is ook zo iets: als ze je dan vragen waarom je dat doet of waarom je dat zegt, dan leef je op. Zo'n gelegenheid om te verkondigen, te getuigen. Vroegen mensen maar eens iets aan me. Over het bidden voor het eten, of over mijn kleren, of over mijn weekendinvulling, of waarom ik iets niet gezien heb op tv. Heerlijk, om dan te mogen uitleggen hoe en waarom.

Petrus, neemt de gelegenheid te baat. Wat wil toch dit zijn? Nou, dit is wat Joel heeft gezegd. Hier en nu worden de profetien vervuld. Wat Joel heeft voorspeld is nu gaande. En Joel spreekt dan in Oud Testamentische beelden van dromen en gezichten, en dat wordt nu vervuld doordat de apostelen spreken de grote werken Gods. Want, wat is er nu vervuld?

1 door Zijn Geest

Dit: Ik zal van Mijn Geest uitstorten op alle vlees. Geest op vlees. Dat is me een tegenstelling. Geest, Gods Geest, is heilig, krachtig, eeuwig. Vlees, dat is in het Oude Testament de mens: broos, kwetsbaar, vergankelijk. Dat blijkt ook uit beelden die gebruikt worden. Voor de Geest: water. En voor vlees: het droge, het dorre, het onvruchtbare. Vlees: wij, onvruchtbaar, dor en droog. Groeit niks voor God aan vrucht. Geen getuigenis, geen vrijmoedigheid, geen goede werken, geen zelfverloochening, geen liefde tot God. Kaal. Zonder vrucht. Nou, u herkent het wel: dat ben ik, zo ben ik. Dan is water wat het land nodig heeft. Dan is Geest precies wat vlees nodig heeft. Geest: water dat leven brengt. Doet groeien en bloeien. Getuigenis, vrijmoedigheid, heiligheid, liefde, goede werken, zelfverloochening. Mijn Geest op vlees. Dan is het ook nog zo dat vlees daar niet op zit te wachten, daar afkerig van is. Vlees is dor en wil dat blijven ook; vlees brengt geen vrucht voort en wil dat zo laten. Verzet er zich tegen. Trekt zich terug, ontwijkt het. Je herkent het wel weer: zo ben ik, precies, ten voeten uit, liever lui dan moe in geestelijk opzicht. Liever gemakzuchtig dan strijdend, liever onopgemerkt dan vragen krijgen. Laat maar zo blijven. Maar de Geest is machtiger. De Geest gaat in in het vlees, tegen het vlees in en zorgt voor vrucht. De Geest op alle vlees. Vlees, mensen van Israel en van alle volken. Dus dat kan. Ook voor ons, ook voor u en jou en mij. Want de Geest overwint het vlees.

2 naar Zijn rijkdom

Want, zegt God, Ik zal uitstorten. Uitstorten/uitgieten. Dat woord doet inderdaad aan water denken. Aan regen. Een stortbui zeggen we dan. Het regent dat het giet. Uitstorten, uitgieten. Of denk aan een

emmer die vol water is en die je helemaal omkeert, je giet hem leeg, je stort hem over de tuin. Zo dus. Royaal, overvloedig en: alles, zonder iets achter te houden. Zo doet God. Ik zal uitstorten. Dat betekent: al ben je nog zo droog. Zo droog en hard. Zo ongeschikt om te getuigen, om te belijden, om trouw te zijn op je werk, zo onbekwaam om aan anderen te denken en iets voor ze over te hebben, al ben je zo ongeïnteresseerd in Bijbelstudie, in de leer, in de sacramenten, niet naartoe te krijgen. Zo dor en hard. Waar God uitstort daar gebeurt het. Zo machtig. En zo veel: voor zovelen. Niet hier en daar ééntje. Maar hele gezinnen, hele gemeenten, hele kerken. Er is genoeg. Uitstorten, uitgieten.

Ga maar na, voor hoevelen dat het kan. Pinksteren. Uw zonen en uw dochters. De volgende generatie. Keer op keer, van geslacht op geslacht. En dan gaan kinderen getuigen. Heerlijk. Dan loopt een kind zingend door de winkel: U alleen U loven wij. Als moeder zou je je nog schamen maar je kind zingt er vrolijk op los. Dan ziet een kind op zondagmiddag iemand gras maaien en zegt: maar meneer houd u dan niet van de Heere Jezus. Dan loopt een kind naar het raam en zegt: mama, mama, daar is de Heere Jezus, een wolk. Dan zegt een kind: ik ga naar arme landen toe, mensen beter maken en van de Heere Jezus vertellen. Als God Zijn Geest uitstort op zonen en dochters. O Heere, doe het bij onze kinderen en kleinkinderen.

En uw jongelingen en uw ouden. Jongelingen, dat zijn de jongvolwassenen, zo tussen de 18 en de 30 in dit tijd. Dan ben je maar wat druk met je toekomst, met hier op aarde. Logisch, dat is je leeftijd. Zal ik verkering krijgen, wat voor opleiding en werk, wat voor huis en trouwdag, wat voor cursus en ontspanning. Je bent er maar druk mee. maar jongelingen zullen hemelse dingen zoeken. Jong en hemelsgezind. Niet de aardse dingen, maar de hemelse hebben de overhand. Hoe kom ik er? Hoe kan er anderen mee naar toe nemen? Hoe kan ik er dichtbij leven? Daarover lezen en willen weten. Wat is het aardse leven dan betrekkelijk. Als God Zijn Geest uitstort op jongelingen. O Heere, doe het, op mij, op onze jongeren en jongvolwassenen.

En op de ouden. Die als u niet uitkijkt, steeds meer bezig zijn met kleine dingen. Je gaat makkelijker ergens tegen op zien. Een verjaardag, een bezoek, een schoonmaak, een verhuizing. Je praat erover: Hoe moet dit dan en hoe moet dat? Kleine dingen waar u druk mee bent. In plaats van met de grote werken Gods. Grote dingen: verzoening van schuld, inwoning van de Geest, uitverkiezing door de Vader, hemelse heerlijkheid voor al Gods kinderen. Grote dingen. Waar je mee bezig bent. Aan denkt. In verdiept, over praat. Aanprijst aan anderen en jongeren. Als God Zijn Geest uitstort op alle vlees. O HEERE, doe het bij mij, doe het bij al onze ouderen.

En ook op Mijn dienstknechten en op Mijn dienstmaagden. Dat waren de slaven en slavinnen. Die waren echt minder in tel, buiten beeld. Door mensen wat over het hoofd gezien als het om belangrijke functies en posities gaat dacht je niet aan hen. Zulken groepen mensen zijn er nog. Aan wie mensen, kerkmensen niet zo denken: mensen die gescheiden zijn, mensen die gehandicapt zijn, mensen die strijden tegen hun geaardheid, mensen die verslaafd zijn. Och, die zijn zo ver heen. Maar als God Zijn Geest uitstort zullen laatsten, in mensen schatting, de eersten zijn. God laat hen profeteren van Zijn grote werken. Als God Zijn Geest uitstort op alle vlees. O HEERE doet het op zulken, meer en meer.

Kijk, dan is er, komt er verschil. Verschil tussen kerk en wereld, christenen en ongelovigen. Dan is het geen zoekplaatje meer: als je heel goed kijkt zie je misschien toch ergens wel een beetje verschil. Wat beschamend als dat nu zo is. Dat mensen je al een hele tijd kennen en verbaasd zouden zijn als ze horen dat je 's zondags naar de kerk gaat. Nooit iets van gemerkt zouden ze zeggen. Hoe is dat in ons leven? In jouw leven, in mijn leven? Zo dor dat het nauwelijks opvalt? Dat er nooit iemand een vraag stelt om meer te weten. Ja en ook nooit iemand je belachelijk maakt om het geloof.

Opwekking begint bij de kerk, de gelovigen, die hun ingezonkenheid gaan zien en belijden. Is dat nodig vanmorgen? Heere, wat ben ik een vruchteloos mens voor U. Wat een wonder dat U mij nog duldt. Ik breng maar geen vruchten voort der bekering waardig, en nog bent U lankmoedig over mij. Zoveel preken, diensten, sacramentsbedieningen, en zo weinig vrucht. O HEERE, help, o HEERE, wat ben ik onwaardig, onnut. O HEERE, help!

3 in Zijn Zoon

En dat zal Ik doen zegt de HEERE. Ik zal uitstorten. God doet het, om Christus wil. Omdat Jezus de Geest verworven heeft. Want dat houdt het in wat Petrus zegt: Als Petrus zegt: nu wordt vervuld wat God in Joel zei: Ik zal Mijn Geest uitstorten. Dan houdt dat in: dan is de Messias gekomen. Want de heilige Geest is de gave van de Messias. Dus dan is de Messias gekomen. Dan was Jezus dat. Jezus door jullie gekruisigd en verworpen. Hij was het toch. Hij heeft de gehoorzaamheid aan God vervuld, Hij heeft de vloek der zonde gedragen. Hij heeft de heilige Geest verworven! Door Zijn gehoorzaamheid en kruisdood. Daarom kan en mag het nu gebeuren. Rijker dan in het Oude Testament. Niet alleen aan koningen en priesters, maar aan heel de gemeente. Niet alleen in Israel maar onder al de volkeren. Ik zal uitstorten. De Geest is verdiend. En God, Jezus, stort Hem uit. Daarom kan het. Daarom is het mogelijk. Voor u, voor jou. Hoe dor hoe verloren, hoe droog het ook is.

En wie deelt daar dan in? Aan wie vervult God deze belofte? Dat zien we in Handelingen 2. Want wie worden daar vervuld met de Heilige Geest? Ja, Petrus vooral en de andere apostelen en die bij hen waren. En wie worden er niet vervuld met de heilige Geest? Nou, de hogepriester en de overpriesters, de farizeeën en schriftgeleerden. De mensen die in hun godsdienst Jezus verworpen hadden. Die in eigen oog de godsdienstige waren in Israël. Die zichzelf een voorbeeld vonden. Hen gaat God voorbij. Op hen wordt de Geest niet uitgestort. Maar wel op mensen die, hoe zwak en gebrekkig ook, die tot Jezus waren getrokken en gekomen. Die gezegd hadden en geleerd hadden: Gij zijt de Christus, Gij hebt de woorden van het eeuwige leven, Wier verstand geopend was na Pasen dat Hij moest lijden en alzo in de heerlijkheid ingaan. Zij hadden in Jezus hun zaligheid gevonden. Zij worden vervuld. Anderen niet.

Anderen niet. Die wel heel godsdienstig zijn. Maar nooit failliet gingen, nooit aan de grond kwamen. Nooit alle goede bedoelingen zagen afbranden, nooit alle eigengerechtigheid zagen instorten. Nooit hun eigen hart leerden kennen. Zij ontvangen de Heilige Geest niet. Dan kun je wel een aantal dingen voortbrengen of oproepen. IJver, en rechtzinnigheid, of enthousiasme en ervaring met behulp van muziek. Maar dat is geen vervulling met de heilige Geest. Maar namaak, surrogaat.

De Geest wordt uitgestort aan hen die Jezus nodig kregen. De Gekruisigde. Want Hij deelt de Geest uit. Dat betekent dat de Geest wordt uitgestort daar waar ik al mijn eigen kunnen kwijt beng raakt. Ik kan het niet, ik verdien het niet, maar Christus. Ik hoef er niet voor de toppen van mijn geestelijke tenen te lopen, ik hoef er niet voor uit te blinken in iets. Jezus verdiende de Geest en Hij stort Hem uit. De verdienste en de kracht is Zijne. Evangelie voor wie geen verdienste heeft en geen kracht uit zichzelf kan halen. Dat betekent dat het leven door de Geest altijd het kruismerk draagt. Gestempeld door het kruis. Dit deed ik Hem aan. En: dit deed Hij voor mij. Om mijn zonden gekruisigd, om mijn rechtvaardigmaking opgestaan. Dat is de rode draad van het verbrijzeld hart. Die loopt door het leven door de Geest heen. Dat blijft een leven lang het stempel: ootmoed, ootmoed, ootmoed. In het besef: één druppel van Uw Geest is een wonder, een wonder, een geschenk. Maar er is een zee, een oceaan. Dankbaar en tegelijk begerig naar meer.

Nu, dit is gebeurd. Het is Pinksteren geweest. Jezus heeft, namens God, de Geest uitgestort. En dat is eenmalig. Zoals Jezus één keer is geboren, één keer is gestorven, één keer is opgestaan, één keer ten hemel is opgenomen, zo is de Geest één keer uitgestort. Toen en

daar in Jeruzalem. Als één groot reservoir, één groot stuwmeer. Een oceaan van Geest. Om van daar en toen door te stromen naar hier en nu. En hoe gaat dat? Als ergens één stuwmeer is met honderdduizenden liters water, hoe komt dat water dan verder? In een gebied in de woestijn, in een dorpje aan de rand van de bewoonde wereld? Door pijpleidingen aan te leggen of geulen te graven. En wat zijn die pijpleidingen en die geulen hier dan? Het gebed. het gebed. En het gebed wordt opgeroepen door twee dingen: Enerzijds dat wat God beloofd heeft. Zijn Geest. En dat profeteren, getuigen, zich niet schamen, belijden. En anderzijds door de droogte in ons leven. De onvruchtbaarheid. De wereldgelijkvormigheid. O Heere, laat Uw Geest doorstromen naar hier en nu.

Als het gemeentelven droog is, als het verschil tussen kerk en wereld, christenen en ongelovigen een zoekplaatje is, komt dat dan niet omdat er geen of nauwelijks gebed is? Omdat de pijpleiding van het gebed opgebroken is of verstopt zit? En waardoor komt dat? Zou het ten eerste niet zijn zelfgenoegzaamheid? Al we aardig tevreden zijn hoe het gaat. Met onze gemeente, met ons gezin, met onszelf. We kijken alleen met mensenogen en vinden het er best aardig uitzien. Zelfgenoegzaam en voldaan. Dodelijk voor het smeken om de heilige Geest. Dan vluchtigheid. Vluchtigheid in het lezen en overdenken van hoe het ervoor staat. Je neemt niet echt de tijd om te overdenken: wat zegt God in de Bijbel, wat is Zijn heil. Je neemt niet echt de tijd om te overdenken: hoe staat er voor het gemeentelven, gezinsleven, persoonlijk leven. Alles gaat maar even en even, zonder diep over door te denken. Onbeleden zonden of aan de hand gehouden zonden verstoppen het gebedsleven. Niet kunnen, niet willen laten waarvan je weet dat het eigenlijk niet mag en niet kan. Het gebed verstopt. En de akker ligt er droog bij. Kerk en wereld praten over hetzelfde, christenen weten net zoveel over de WK voetbal, over mooie auto's, over mooie vakantiebestemmingen, over de nieuwste mode en de laatste uitslagen als niet christenen, kleden zich volgens dezelfde mode, geven hun geld uit aan dezelfde soort dingen. Geen verschil.

Wees toch waakzaam tegen alles wat het gebedsleven verstopt. Zelfgenoegzaamheid, vluchtigheid, zondigheden, wees er waakzaam op. Wat het gebedsleven verstopt en dicht laat slibben en onderbreekt is puur vergif van de duivel. En dat kan ook geleidelijk gaan. En er komen straaltjes van de Geest door in plaats van stromen, druppels ipv zeeën. En de kerk valt droog en de wereld wordt niet bereikt. Want zo werkt God wel doorgaans. Via de kerk naar anderen toe. Als de kerk vol is dan stroomt het over naar de wereld. De kerk is een vat dat staat op een vlakke. God giet Zijn Geest in dat vat. Alles eromheen blijft droog. Totdat dat vat vol is en overloopt, dan wordt ook de omgeving bevochtigd. De

kerk is dat vat. De wereld is de omgeving. God bereikt en bewerkt de wereld doorgaans via de kerk. Kijk maar in Handelingen 2. Dus als de kerk niet overloopt dan blijft de omgeving droog en onbewerkt en onbereikt. Dus; als je klaagt dat de wereld zo ongevoelig is, zo weinig weer, zo weinig interesse toont, zo droog is, dan.....dan vel je het oordeel over jezelf als kerk. Dan stromen wij niet over, dan lopen wij niet over van God door Zijn Geest.

Pinksteren: éénmaal gebeurd. Ik zal uitstorten is nu Ik heb uitgestort. O Heere, hoor, o Heere laat het doorstromen naar ons, gemeente, gezin, persoonlijk. Opdat de kerk verschilt van de wereld. Opdat ik verschil van de wereld.

Amen